

1377 ²⁰/₁₁ 15: 2. Beh. af F. t. L. om særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer. 1378

ikke skal være stempelpligtige, hvorfor skal vi saa overhovedet udfærdige disse Salgsopgørelser paa Mellemstadierne? Det er et ganske urimeligt Besvær og Bekostning, man derved paalægger os." Vekselererne har endogsaa sagt, at denne Fordring vil gøre det nødvendigt for dem at forøge Personalet. Af Finansministeriet er det hævdet, og hævdet med stor Styrke, at disse Mellemopgørelser er et nødvendigt Kontrolmiddel. Vekselererne henviser derimod til, at ved Hjælp af Bøgerne vil man kunne følge Papirernes Gang mellem de to stempelpligtige Transaktioner. Men jeg gentager, at en Undersøgelse af Bøgerne skulde jo dog kun være et subsidiært Mittel og ikke det dagligdags. Den egentlige, ordinære Kontrol skal foregaa igennem Opgørelserne; det kan ikke nægtes, at disse mellemliggende Opgørelser er et Kontrolmiddel af Værdi, og da Finansministeriet ikke har ment at kunne give Afkald derpaa, har Udvalgets Flertal heller ikke ment at burde kræve det. I det hele taget er Udvalgets Flertal gaaet ud fra den Opfattelse, at man bør lette Kontrollen saa meget, som det er muligt uden at svække dens Effektivitet. Hovedsagen er, at Skatten kommer ind, men naar det kan naas, bør man naturligvis i øvrigt genere Omsætningen og de forretningsdrivende saa lidt som muligt. Jeg maa ogsaa gaa ud fra, at det samme Synspunkt har været ledende for den højtærede Finansminister. Vi har i Udvalget haft forskellige Forhandlinger om disse Punkter og har henstillet visse Ændringer til Lempelse af Kontrolreglerne til den højtærede Finansministers Overvejelse, og det har ogsaa ført til nogle Resultater. Men hvor Finansministeriet, som er den Autoritet, der er ansvarlig for, at Skatten kommer ind, siger: Vi maa have de og de Kontrolregler, og de maa være saadan og saadan, for at vi skal kunne, indenfor Mulighedens Grænser, garantere for Skattens Indgang — der har Udvalgets Flertal ikke ment at kunne tage Ansvaret for at gaa imod Finansministeriet.

I øvrigt findes der jo ret strenge Kontrolbestemmelser i saa godt som alle vore Skattelove, og om alle disse Kontrolbestemmelser — ikke alene de i dette Lovforslag indeholdte — gælder det, at man

ved Hjælp af dem i meget høj Grad kan genere og hemme den legitime Forretningsdrift paa mange Punkter, ja endog umuliggøre den, det er aldeles givet. Og den Omstændighed, at Kontrolbestemmelserne kunde benyttes saadan, vækker regelmæssig stor Ængstelse hos de paagældende forretningsdrivende, hver Gang det drejer sig om Indførelse af nye Kontrolbestemmelser. Jeg har erfaret som Finansminister — og den nuværende højtærede Finansminister har sikkert erfaret det samme —, at der altid gør sig en meget stærk Nervøsitet gældende, saa snart der er Tale om at indføre nye Kontrolbestemmelser. Jeg havde særlig Lejlighed til at gøre denne Erfaring ved en Lov, jeg gennemførte som Finansminister, nemlig Loven om Stempelafgift paa Cigaretter. Den Gang var man ganske overbevist om, at de paagældende Kontrolbestemmelser var af en saadan Art, at de aldeles vilde umuliggøre den vedkommende Forretningsdrift (*Schovelin*: De er ogsaa slemme!). Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Schovelin*) siger, at de er slemme, men de er dog ikke værre, end at Klagerne i det væsentlige er hørt op, efter at vi har faaet Loven. Det har vist sig, at Tilsynsmyndigheden i det hele udøves af forstandige og rimelige Folk, der baade med Hensyn til Øl- og Spiritusbeskatningen og med Hensyn til Stempelskatten paa Cigaretter, paa alle disse forskellige kildne Omraader, handler saaledes, at de som Regel forstaaer at stille sig i et godt Forhold til de Forretningsfolk, som de skal kontrolere, og samtidig at gennemføre en virkelig effektiv Kontrol. Det vil altid vise sig — det har i alt Fald vist sig hidtil —, at naar Kontrolbestemmelser har virket i nogen Tid, forekommer de ikke de paagældende forretningsdrivende at være nær saa afskrækkende; der har saa uddannet sig en bestemt Praksis, som er taalelig for den legitime Forretningsdrift. At Bestemmelserne maa være strengere end i og for sig nødvendigt overfor fuldt ud hæderlige og regulære Forretninger, er ogsaa en Selvfølge. Man har ikke Kontrolbestemmelser for deres Skyld, som ogsaa uden dem vilde handle fuldkommen korrekt, lige saa lidt som man har Straffelovens Bestemmelser for de lovlidige Men-